

צה:

עין משפט
נר מצוה

ס'מנ טו סעיף כח:
 גירושין הלכה ח טור
 ש"ע שם ס'מנ קנט סעיף
 ד ועיין צ"ח:
 ג' טו"ש"ע שם ס' טו
 סעיף כח:

תוספות ישנים

[illegible]

האשה רבה פרק עשירי יבמות

אָרַם אמר רבא אשת איש. לא שייך למיפרך שכן חנק דיש לנו להחמיר כיון שהאיסור נמשך כל ימיו אבל ק"ק לר"י דאכתי התקשה ליה כל הני פירכי דלעיל שכן נטמא הגוף ואיסורה ברוב: **בְּרַב** שריא פוסק מאי עבדיה. ולא מסתבר למימר כל שאין פוסק ע"י אחריהם כמו שחזונו אשמו פניה

אלא אמר רבא אשת איש וכן כי אתא רבין
א"ר יוחנן אשת איש⁽⁶⁾ ומאי קרי לה איסור
קל שאין האוסרה אוסרה כל ימיו תניא נמי
הכי אבא חנן אמר משום רבי אלעזר אשת
במקום הבא על איסור קל שאין
האוסרה אוסרה כל ימיו נאסר האוסר הבא
על איסור חמור שהאוסרה אוסרה כל ימיו
דין שנאסר האוסרה ת"ל יאותה אותה
ששכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה
אוסרתה: רבי יוסי אומר כל שפוסל וכו':
ומאי קאמר ר' יוסי אילימא דקאמר תנא קמא
דאזיל אשתו גיסו למדינת הים אשת גיסו
אסירה ואשתו שריא וקא"ל רבי יוסי כי היכי
דאשתו שריא אשת גיסו נמי שריא אי הכי
כל שאין פוסל ע"י אחרים אין פוסל ע"י עצמו
כל שאין פוסל ע"י עצמו אינו פוסל ע"י אחרים
ממבעיא ליה ואלא כי היכי דאשת גיסו אסירה
אשתו נמי אסירה התינה כל שפוסל כל
שאינו פוסל מאי עבידתה א"ר אמי ארישא
ניסית ע"פ ב"ד תצא ופטורה מן הקרבן על פי
עדים תצא וחייבת בקרבן יפה כחו של ב"ד
שפטרה מן הקרבן וקאמר ת"ק ל"ש על פי
עדים דאשת גיסו שריא ול"ש ע"פ בית דין

דאשט גיסו אסירא וקאמר ליה רבי יוסי על פי בית דין דפוסל על ידי אחרים
פוסל על ידי עצמו על פי עדים דאינו פוסל על ידי אחרים אינו פוסל על ידי
עצמו רבי יצחק נפחא אמר לעולם אסיפא ^(ה) (הא דנסיב אשת גיסו והא דנסיב
ארוסת גיסו) ^(ו) הא דאולי ארוסתו וגיסו הא דאולי אשתו וגיסו וקאמר תנא
קמא לא שנא אשתו וגיסו ולא שנא ארוסתו וגיסו אשת גיסו אסירא ואשתו
שריא וקאמר ליה רבי יוסי אשתו וגיסו דליכא למימר תנאה הוה ליה בנשואין
דאינו פוסל על ידי אחר אינו פוסל על ידי עצמו ארוסתו וגיסו דאיכא למימר
תנאה הוה ליה בקדושין ופוסל על ידי אחרים אף פוסל על ידי עצמו
אמר רב יהודה אמר שמואל "הלכה כרבי יוסי מתקיף לה רב יוסף ומי אמר
שמואל הכי והאתמר יבמה רב אמר הרי היא כאשת איש ושמואל אמר
אינה כאשת איש ואמר רב הונא כגון שקדש אחיו את האשה והלך לו
למדינת הים ושמע שמת אחיו ועמד וגשא את אשתו דרב אמר יהרי היא
כאשת איש ואסורה ליבם ושמואל אמר אינה ככאשת איש ושריא ליה א"ל
אב"י וממאי דכי אמר שמואל הלכה כרבי יוסי אדרבי יצחק נפחא קאמר
ידלמא אדרבי אמי קאמר ואי נמי אדרבי יצחק נפחא ממאי דאפוסל
ודלמא

ובצע אחד אסורה לחזור לחו משום שמא יאמרו זה מחזיר גרושתו משנשאת חלה משום דקנסוהו
דנכסה פסל לה אקמא: ה"ג הא דלזיל אשמו וגיסו והא דלזיל ארוסו וגיסו. וה"ג אשמו וגיסו
פוסל על ידי אחרים: לישנא אחרינא גרס לה הא דנסיב אשם גיסו והא דנסיב ארוסם גיסו.
ויסוי: קסלקא דעתך אכולא מילתא דרבי יוחנן קאי שמואל ואמר דהאי דמתסרסא אשה הנשא
ואה ונשא וזו האוה מחזיר גרושתו משנשאת וכל היא דליכא לאינא דמיא דהי מיסתרסא אפילו היא
לגומרה תנאה הוה ליה בקמייתא: הרי הוה כלאש אומר. רב הונא מפרש מאי היא: ואמר
כגון שקידש אחיו אשה כו' שאלמלא נשאה ראשון תרוייהו מודו דמותרת לחזור לו דליכא למי
שטעות היתה שאם גירשה לא היתה נשאת לאחיו אבל קידש בההיא אמר רב הרי היא כאשת
חזו נמי אסורה לראשון שהוא עכשיו יבמה דלמרי אינשי הראשון תנאה הוה ליה בקדושין ולא נה
משני ונושאה ראשון ונמצא נושא את אשת אחיו: ושמואל אמר אינה כלאש איש ושריא. לראש
שמיחא היא אלא דיעי דטעות הוה ואטעניהו סהדי. אלתא לשמואל לא מסקי אינשי תנאה אז
ששמואל הלכה כרבי יוסי דמיתסרסא אשת גיסו לגיסו: דלמא אדרבי אחי. דמתרנא רבי אחי
ככלל דאפילו בנשמו וגיסו נמי פוסל והע"ג דליכא למישא לתנאה. ודשמואל אדשמואל מו לא קשי
אשה אי קדים ואחא גיסו מקמי אשמו הא מיתסרסא אשת גיסו מיד אגיסו ובעיא גט משני משום
משום אחות אשה אמרי מתא אשמו אבל בנשא אחיו מכי חזו דלחא אחיו מו לא אמרי גירש זה
אדרבי יצחק נפחא ממאי דאפוסל. קאמר שמואל הלכה ותקשה לך דלמא לשמואל אפילו בנאר
הלכה כרבי יוסי אחין פוסל קאמר לאפוקי מדהנא קמא דאפילו גבי אשמו וגיסו דלאש גיסו אסריה

גירש זה ונשא זה ורב סבר דוקא משום דקידוש אבל נשא דליכא למימר תנאה הו"ל בנשואין שריא לבעל כיון שנשאת על פי עדים לא עבדא איסורא ולא קנסוה רבנן:

[illegible]

והאנו הני נאחזין לפוסלה על צעלה
אנחנו נמי להיות חשובה כחשמו ולאסור
לחתם אחותה עליו משום אחות אשה
עבדיה. כל שאין פוסל מאי עבדיה.
א"ר אבא פוסל מאן איירי בה לעיל: א"ר
אבא פוסל מאן איירי פוסל ארישא ארישא
א"ר אבא פוסל מאן איירי פוסל ארישא
לעיל בנשאת על פי עדים תנא והיא
נשאת ע"פ עדים שאמרו לו מתה אשתך
נשאת ע"פ עדים שאמרו לו מתה אשתך

[illegible][illegible]

עד אחד משום שמה יאמרו גירסא ארוסותו של אראסון הואיל ואיכא הונא. מאי אשת איש דקאמר רב יוחי גרושתו הוא דהא הכל יודעים הניסח צעד דאש שפסוקי לבעלה ומוותיה היתה לפני ועכשיו יואלה ללא אמרי מנחה הוה למנחת לא ייהו וגבי ארוסותו וגיסו אמאי אמר עמא דרבי יוסי דלא איירי בתגנהא א דמי אחות אשה ואשת אח דאחות יאמרו גירסא הוה ונשא זה ואי אמתת זה דהא גרושת אחיו היא לו: וא"י וגיסו נמי לא פסיל והאי דקאמר משמע לן שמואל כרבי יוסף דשריא: הדי

הכי

מסורת הש"ס

(א) ס"א אין כ"ו, (ב) צס"א
ליתא: וגיסו, (ג) ס"א שני,

תורה אור השלם

1. וְשָׁכַב אִישׁ אֶת־הָאִשָּׁה
שָׁכַב זֶרַע וְנָעִלָם מֵעֵינַי
אִשָּׁה וְנִסְתָּרָה וְהִיא
נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא
לֹא נִתְפָּשֵׂה;

גליון הש"ם
גמ' באשת איש ושריא
ליה וכו'. עיין לעיל כג ע"ב
תד"ה עד אחד ולקמן קו
ע"א תד"ה ז"ש ודף קז
ע"א תד"ה חוץ מחמותה:

(ה) גבוה ואמאי קרי' לה
 חסור קל: (א) שם י' יתקח
 נמחה אחר לעולם אספסא
 ודגסבי אשת גיסו
 והוא דגסבי חסורת גיסו
 וקמאר ת"ל ל"ש אשת
 גיס ול"ש חסורת גיסו
 אשת גיסו אסורה
 ואשתו שריא וקמאר
 לה רבי שריא אשת גיסו
 דליכא למימר נהנה
 בנשואיה ליה
 פוסל ע"י אחרים
 פוסל ע"י עצמו אסורת
 גיסו דאיכא למימר
 הנה חסור י' בקדושתו
 אינו פוסל על ידי
 אחר אלא פוסל על ידי
 עצמו לשנא חסרניה הא
 חלוץ חסור ואינו
 חלוץ פסול ואינו:

תוס' חד מקמא
 איתרי בימה רב אמר
 דיהא כאשת איש
 ושמואל אמר אינה כאשת
 איש ושירא ליה והלכה
 כרב חדא דליה
 כרב באיסורין ועוד דקא
 כר"ע דחיש דלמא אמרין
 תנאה הוא כקדושיה
 וזה הטעם כי להעמיד
 פסק הדבר אלפיס
 משום דאשת איש
 כותיה באיסורו וזה הטעם
 הוא יותר נכון מהטעם
 שכתב הנ"ל משום
 דהא קיימא מנתי' כותיה
 [דמתניתין] אליבא דרבין
 הכל הוא ואפילו לרבי
 עקיבא:

עקיבא: